

пили корабя; но ный са помжчихмы да обрнемъ срѣ-
щу тѣхъ върха на нашя стѣлпъ: и Менторъ упавяше
този стѣлпъ какѣто найдобрийтъ кормчій корилото.
Тѣй ный избѣгнхмы тѣзи страшны канары, и наѣрих-
мы найпослѣ едно хубаво и равно крайморіе, дѣто ка-
то плавахмы безъ никое затрудненіе излѣзохмы на пѣ-
сѣка. Тамъ, о велика богыне, която обитавате тѣзи ос-
тровъ, вый ны видѣхте; тамъ вый благоволихте да ны
пріемете.“

